

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش دلبستگی پدر - جنین بر سلامت روان مادران باردار: یک کارآزمایی بالینی تصادفی سازی شده

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 27، شماره 152 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اشرف نصرتی - Ashraf Nosrati

کبری میرزاخانی - *Midwifery Instructor, Department of Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran PhD Student in Reproductive Health, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

ناهید گلمکانی - *Assistant Professor, Department of Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

محسن اصغری نکاح - *Assistant Professor, Department of Psychology of Exceptional Children, School of Educational Sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran*

حبیب الله اسماعیلی - *Professor, Department of Biostatistics, Social Determinants of Health Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سلامت روان مادر باردار نقش موثری در سلامت خود و ارتقاء زندگی خانواده دارد. مشارکت همسران از عوامل تاثیرگذار در ارتقاء سطح سلامت روان مادران باردار می باشد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر آموزش دلبستگی پدر-جنین بر سلامت روان مادران باردار انجام شده است. مواد و روش ها: این مطالعه کار آزمایی بالینی بر روی ۶۰ مادر نخست باردار مراجعه کننده به دو مرکز بهداشتی درمانی تحت پوشش شماره ۵ مشهد و همسرانشان که واجد شرایط نمونه بودند انجام شد. نمونه گیری به روش در دسترس و با تخصیص تصادفی بود. جهت ارزیابی سلامت روان از پرسش نامه سلامت روان گلد برگ استفاده شد. پدران گروه مداخله در ۳ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای آموزش دلبستگی (هفته ای یکبار) و به روش بحث گروهی شرکت کردند و تاثیر آن بر سلامت روان همسرانشان طی سه مرحله قبل، بلافاصله و ۳ هفته بعد (پیگیری) بررسی شد. نتایج حاصل از پژوهش با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ و به کمک آمارهای توصیفی و استنباطی مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته ها: از آن جا که کسب نمره بیش تر در سلامت روان نشان از شدت علایم دارد، نتایج نشان داد که میانگین نمرات سلامت روان گروه مداخله در مرحله پس آزمون $p=0.38/0$ و پیگیری $p=0.01/0$ نسبت به گروه کنترل به میزان معنی داری پایین تر است. استنتاج: درمان مبتنی بر دلبستگی پدر-جنین در افزایش سلامت روان مادران نخست باردار موثر بود و پایبندی پدران به تداوم روشهای درمانی باعث بهبودی بیش تر در مرحله پیگیری شد.

کلمات کلیدی:

paternal-fetal attachment, mental health, pregnancy, سلامت روان، بارداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786852>

